

ЗАКЛИК

СЕКРЕТАРІАТУ НРУП В СПРАВІ 22-ГО СІЧНЯ

Дорогі громадяни України! Наближається велике свято нашого народу — День Соборності України.

22-го січня 1919 року дві незалежні Українські держави: Українська Народна Республіка і Західно-Українська Народна Республіка, що утворилися в результаті революційних процесів в Європі на початку XX століття — розпаду Російської та Австро-Угорської імперії — об'єдналися в єдину суверенну державу.

Після довгих років безправ'я і рабства, після багатовікового гноблення і зневаги, український народ, а разом з ним і представники інших народів, для яких Україна була батьківщиною, знову стали єдиними повноправними господарями на своїй споконвічній землі.

„Громадяни в УНР рівні в своїх громадянських і політичних правах. Уродження, віра, національність, освіта, майно, оподаткування не дають ніяких привілеїв в них. Ніякі титули в актах і діловодстві УНР жовитися не можуть“, — читаємо п. II І-го розділу Конституції УНР.

„Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і придніпровська Україна в одну велику Україну. Сповнилися вічні мрії, для яких жили і за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної української держави на добро і щастя українського народу“, — стверджував „Акт про з'єднання України“ з 22-го січня 1919 року.

Чи могла вистояти у тогочасному світі держава, що, незважаючи на далеку від гуманізму об'єктивну реальність, поставила собі за мету перш за все утвердити свободу і справедливості? Як об'єктивні причини того, що не змігши об'єднати пробуджену народну волю, молода українська держава впала, а Україна знову була цинічно поділена між своїми сусідами?

На ці і багато інших питань ще потрібно дати відповідь історичній науці. Але очевидно одне: „Ідеали Української Народної Республіки і сьогодні є нашими ідеалами. Справа, за яку боролись наші діди і батьки, сьогодні є нашою справою.“

Сьогодні жовто-гаряче сонце свободи знову сходить на блакитному небосхилі України.

Тож зустрічаймо його, брати і сестри українці! Зустрічайте його наші брати і сестри росіяни, євреї, поляки, болгарі і всі, всі люди доброї волі, для кого Україна є батьківщиною. Виборюймо: і волю, і незалежність економічну і політичну, бо тільки суверенна українська держава може врятувати нас від радіоактивної аварії, повернути нам втрачені права, забезпечити достойне людське життя, щастя і добро для наших дітей.

Народний Рух України за Перебудову закликає всіх громадян взяти участь у святкуванні Дня Соборності України. 21-го січня, у неділю, о 12-й год. дня пропонуємо створити живий ланцюг єднання між колишніми столицями двох українських держав — Києвом і Львовом. О 4-й год. на Софійському майдані у Києві, а одночасно і в усіх містах по дорозі єднання відбудуться короткочасні мітинги і Молелі „За Україну“.

Живий ланцюг єднання проляже на дорозі Київ-Житомир-Рівне-Тернопіль-Львів. У Києві він протягнеться від Софійського майдану, по вулиці Володимирській, бульварі Тараса Шевченка, проспекту Перемоги.

Всіх, хто небайдужий до долі України, а зарозом до долі власної і долі своїх дітей, чекаємо на дорозі єднання, щоб разом узвись за руки, відчути, що вже не буде тої сили, що зможе роз'єднати нас.

Секретаріат НРУП

ЧЕРНІВЕЦЬКИХ ДІТЕЙ
ПОВЕЗЛИ ДО ТАШКЕНТУ

Лондон (УЦС). — На вимогу екологічної комісії НРУП організовано поїздку до Ташкенту групи дітей з „чернівецькою“ хворобою. Вони пройдуть обстеження в клініці проф. Н. Декхан-Ходжаєвої, яка в 1974 р. виділила грибок — замінелло, що вражає клітини крові і може викликати облісіння.

Узбецький професор ще влітку пропонував свої послуги обльорозвідку, але чернівецьке начальство з цього не скористалося. І зараз заступник завідувача обльорозвідку О.С. Баніт та головний педіатр області Н.М. Скрачук намагалися не допустити в Ташкент дітей з офіційною діагнозою „хемічна хвороба“, в черговий раз демонструючи свою вірність горезвісній „теорії“ талісого отруєння і небажання орга-

нізувати серйозне вивчення захворювання. Тільки спільними зусиллями працівників 2-ої дитячої лікарні, Батьківської Комісії, лікарів Н. М. Шевчука та екологічної комісії НРУП вдалося відправити до Ташкенту достатню репрезентативну групу хворих.

Значну частину транспортних витрат взяли на себе чернівецькі неформали. НРУП виділив 200 карбованців, УГС — 100 карбованців, Спілка Української Молоді Буковини — 30 карбованців.

Днями до лікарів ЗСА та Канади направлено звернення Ради чернівецької організації НРУП з проханням створити дослідницьку групу для вивчення „чернівецької“ хвороби та організувати обстеження групи дітей.

В МІННЕАПОЛІСІ ТВОРЯТЬ
ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ НРУП

Міннеаполіс, Міні. (а.л.). — В п'ятницю, 29-го грудня 1989 року, тут відбулася нарада в справі створення Товариства Допомоги Народному Руху України за Перебудову (НРУП). Народами провадив д-р Анатолій Лисий.

Відбувся досить жвавий обмін думок, який включав різні пропозиції відносно способу та організаційних форм для створення допомоги, враховуючи вже існуючі організаційні можливості в українській суспільстві.

Потреба спільних зусиль в цій акції, оминаючи різні попередні громадські розділення та афіліції, була особливо наголошена в дискусії. Разом з цим переважала думка, що допомога НРУП

повинна бути сконцентрована і спрямована до центрів НРУП, а не до поодиноких виборців його частин, які це обстоювали деякі з присутніх учасників наради. Такий підхід означав би знову племіння розбиття в суспільстві, що зроби́ть допомогу неефективною.

В наслідок наради було створено Ініціативний Комітет, який в скорому часі скличе ширші громадські збори бажуючих допомогти НРУП, які виберуть постійну Управу Товариства Допомоги Руху. До Ініціативного Комітету ввійшли: д-р Анатолій Лисий, Михайло Каркош, Олександр Полещ, Василь Станіслав, Ольга Антохій і Володимир Дячук.

Інж. М. Корчинський
доповідав у Китаї

Піттсбург. — На запрошення китайського металургійного товариства інж. Михайло Корчинський брав участь у міжнародній конференції у Панзігуа (Panzhihua, Китай), в днях 13-16-го листопада 1989 року. Темою конференції були питання використання залізних руд з домішкою титану і ванадію. Експлуатація цих руд є головним джерелом добування ванадію, цінного елементу для легування сталі. У світовому масштабі,

Китай є третім у продукції ванадію, після Південної Африки і Советського Союзу.

Темою доповіді інж. Корчинського було використання ванадію для покращення властивостей конструкційних сталей. Ім'я Корчинського добре відоме китайським металургам завдяки серії доповідей, що він виходив у попередніх роках у головних центрах сталеварення: Вуган, Аншан, Далиан і Пекін. Не дивно, що цим разом його запрошено бути президентом пленарної сесії конференції.

Доїзд до Пензігуа не легкий; сім годин поїздом від найближчого летовища у Кунмінг. Залізничний шлях веде через важко доступний гористий терен, із безліччю тунелів, мостів та в'їздів. Сталеварню у Панзігуа побудовано у 1960-их роках із стратегічних міркувань. Це мала бути третя оборонна лінія на випадок советської інвазії. У 1970-их роках, економічні реформи в Китаї довели комуністичну будівництво. Сьогодні, завдяки високій прибутковості сталеварні, Панзігуа є повним побутовим містом, з багатоповірковими мешканцями, школами та інститутами.

Після конференції інж. Корчинський мав нагоду відвідати сталеварню у Ченгду і Мааншан.

ТРАДИЦІЙНИЙ
СВЯТ-ВЕЧІР

Ірвінгтон, Н.Дж. — Організація Оборони Лемківщини, 5-ий Відділ, влаштувала традиційний свят-вечір, який відбудеться тут в суботу, 20-го січня, о 7-й год. вечора в Українському Народному Домі, 140 Пріклет аве. Після вечери о 9-й год. розпочнеться забава при звуках оркестру „Хлопці з Львова“, в програмі вечора виграші та інші аттракції. Столи слід замовляти у Цюка, тел.: 654-8062.

Польща і Мадярщина отримають
один білийон допомоги
від Японії

Бонн, Західна Німеччина. — Прем'єр-міністр японського уряду Тосікі Кайфу, який перебуває тепер на відвідинах у Західній Європі, заявив у Берліні, що його уряд планує підтримати від сталу економіку Польщі і Мадярщини і внаслідок цього для цієї цілі один білийон доларів допомоги. При тому він заявив, що Японія зацікавлена політичними змінами у Східній Європі та можливостями грошових інвестицій у цих країнах.

Очевидно запропонована допомога Японії менш, ніж зрівнюється з такою ж допомогою запропонованою урядами З'єднаних Штатів Америки і Західної Німеччини. Рішення уряду Японії не так важливе висотою самої допомоги, як відкриття шляхів для приватних японських компаній для інвестування свого капіталу у зазначені країнах. На чергу напевно незабаром придуть також інші держави Східного блоку, які або вже цілковито порвали з комуністичною системою, або знаходяться на шляху такого розриву, зокрема Чехо-Словаччина, Румунія і есентуальні Болгарія. Східна Німеччина отримає масивну економічну допомогу від Федеративної Німечкої Республіки, не зважаючи на те, що економічний стан у так званій Німечкій Демо-

кратичній Республіці мало відрізняється вже сьогодні від інших західноєвропейських держав.

Прем'єр-міністр Японії бачить рішення свого уряду у дещо іншому світі. Він заявив західноєвропейським кореспондентам, що Японія відчуває потребу збільшення глобальної від повдальності за долю світу і хоче маршрутувати разом з іншими великими й економічно стабільними демократичними державами, щоб закріпити мир на усіх континентах та спричинити до осунення економічної відсталості у частині світу, який перебував у частинно політичному поневоленні і залежності від інших держав.

Мадярщина і Польща отримають отже по 500 міль. дол. допомоги на протязі чергових трьох років, а крім того Токіо гарантуватиме капіталовкладення японських компаній в економіку східноєвропейських країн. Японія, — заявив прем'єр Т. Кайфу, — вишле незабаром більшу торговельну делегацію до кількох держав Східної Європи для перевірки потреби допомоги. Він переконаний, що через таке потягнення Японія незабаром буде в колі тих держав, які ведуть перед у процесі демократизації світу.

Англійський парламент прийняв
закон про воєнних злочинців

Лондон, Англія. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Сітвен Прокеш та інші повідомили, що британський парламент великою більшістю голосів прийняв законопроект, який пропонує змінити систему британського законодавства у такій формі, щоб уряд і судівництво мали можливість притягнути до кримінальної відповідальності воєнних злочинців, які поповнили злочини під час гітлерівської окупації і тепер перебувають в Англії.

Згідно з теперішнім законодавством, злочинців, чи здогадних злочинців, не можна було притягнути до судової відповідальності і есентуального засуду, якщо злочин був доканий за кордоном не на території Великобританії. Теперішній закон дає в руки уряду силу визнавати як заклад злочинцем і чи за цей злочин треба і можна притягати заповідного до суду. Виглядає, що новий законопроект буде прийнятий, кажуть спостерігачі, бо за прийняттям закону голосували також консервативні послы, а також прем'єр-міністр Маргарет Тачер і лідер Лейбористської опозиції Ніл Кіннок домагалися покарання винних, якщо таких знайдуть на території Англії.

В 1988 році уряд перервав окреме розслідування закладів у висліді чого виявилось, що є підстави для того, щоб такий закон був прийнятий. Принаймні чотирьом особам закладають поважні злочини, чи участь у злочинних акціях, та у винищуванні життів під час гітлерівської екстермінації. Підозрілі, прізвища яких було названо, це покищо литовці, латвійці і білоруси. Один із заповідних номер у 1989 році. На списку парламентарної комісії є ще 75

інших осіб, минуле яких прокуратура буде перевіряти. Серед заповідних є також колишні мешканці України та прибалтійських країн.

Тут, як у попередніх подібних випадках, знову винишло прізвище відомого несправничого українця йовця „нацистів“ Сімона Візенталя, який вважає, що „нацистські злочини не можуть бути задані“ і особи причетні до цих злочинів мусять бути покарані. Ані тепер, ані перед тим С. Візенталь не згадує про комуністичних воєнних злочинців, на совість яких є сотні тисяч, якщо не мільйонів жертв.

Центр дослідів С. Візенталя в Лос Анджелесі повідомив кореспондентів, що принаймні 20 воєнних злочинців в Англії будуть притягнені до кримінальної відповідальності.

Справа зміни закону була гостро дискусійною в палаті громад і палаті лордів і багато британських послы сумніваються у правильності прийнятого законопроекту. Послы сумніваються, чи будь-яка судова установа може об'єктивно розглянути справи з-перед 50-ти років. Міністер внутрішніх справ Дейвід Оллінгтон заявив, що він хоч підтримує прийнятий законопроект, але разом з цим він не розуміє для чого тепер треба розпочинати карати стариків, які жили 45 й більше років у Великобританії. Велику підтримку для законопроекту дав головний рабин Великобританії лорд Джейкобів і члени парламенту від Лейбористської партії та голова жидівської громади Грівелл Джернер, який сказав, що „не шукає помсти, але хоче, щоб перемогла справедливість“.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Джорджа Буша подали до відома, що з початком наступного місяця секретар Державного департаменту Джеймс Бейкер поїде до Москви. Ціллю його поїздки є старатися усунути існуючі перепони нової советсько-американської угоди для справ роззброєння. Припускають, що Дж. Бейкер запропонує великі зменшення нуклеарних ракет далького засягу. Ці ж самі офіційні чинники натякнули й на те, що Дж. Бейкер застановляється над можливістю відвідати Чехо-Словаччину, зокрема Прагу, щоб в цей спосіб підкреслити підтримку новому уряду країни за мірку революційною, якою замінено правління авторитарного комуністичного уряду.

ЛИТОВЦІ ВІТАЮТЬ М. ГОРБАЧОВА
ЯК ЛІДЕРА ЧУЖОЇ КРАЇНИ

Москва. — У середу, 10-го січня, на Соборній площі литовської столиці відбувся масовий мітинг напередодні триденної візити Михайла Горбачова. Мітинг повинен був продемонструвати Москві, що переважна більшість литовців підтримує рішення своєї Комуністичної партії відділитися від КПРС. А у четвер маси литовців вітали М. Горбачова як провідника чужої країни.

Рішення литовських комуністів було прийняте 20-го грудня на з'їзді партії і викликало сильне незадоволення з боку М. Горбачова, який, однак, обіцяв литовцям не застосовувати силу, навіть якщо вони будуть стояти на своєму. Замість того він після в Литву групу своїх радників на чолі з членом Політбюро Вадимом Медведєвим, а в четвер прибув у Вільнюс сам, щоб переконати литовців відмовитися від свого рішення.

Опитування, проведене литовською Академією Наук, показало, що 82 відсотки населення республіки підтримує рішення своєї Компартії відокремитися від Москви. Більше того, з опитування видно, що найбільш популярним політичним діячем Литви є перший секретар ЦК республіканської Комуністичної партії Альгірдас Бразаускас. Коментатори відзначають, що до розриву з Москвою тисячі литовських комуністів виходили з партії, престиж якої впадо до найнижчого рівня в історії. Тепер, однак, популярність її різко пішла вгору.

Метою запланованих на час візити Горбачова мітингів буде надати вагомості вимогам про виведення советських військ з території Литви, про унеможливлення советсько-німецького договору, що потягнув за собою

анексію Прибалтики Сталіном, і про компенсацію „за геноцид проти литовського народу і масового виселення, а також за знищення довкілля в Литві, матеріальних благ і національних цінностей“.

Перед Горбачовим стоїть нелегке завдання: результати опитування литовської Академії Наук не дозволяють йому твердити, що проголошення литовськими комуністами „декларції незалежності“ є справою рук „груп радикалів“ і не користуватися широкою підтримкою в республіці. Литовці вважають, що Горбачов зуміє добитися якогось тонкого компромісу, який на певний час відсуне проголошення незалежності республікою, але не зупинить процесу її досягнення.

Советська телевізія показала, як Медведєв ітав демонстрантів у Каунасі: „Ви хочете вийти зі складу Советського Союзу?“ Не чекаючи відповіді, головний советський ідеолог сказав: „Ми за те, щоб люди були незалежні, мали права, щоб суверенітет був на повний реальний зміст. Ми не проти цього. Ми за це, і саме для цього у нас відбуваються реформи“.

Раніше Медведєв заявив, що рішення литовських комуністів є „незаконним“ і „недемократичним“.

Як пише московський кореспондент агентства Ассошіейтед Пресс Ендрю Кеттел, з тону Медведєва під якої впадо до найнижчого рівня в історії. Тепер, однак, популярність її різко пішла вгору.

Відсвяткують Січневі

Роковини в Олбані

Олбані, Н.Й. (П.Д.). — Заходом Окружного Комітету Відділу УККА Олбанської Окружії відбудеться відзначення Січневих Роковин у вівторок, 16-го січня, в Олбані, у Велл будинку легіслатури.

Від 10-ої год. буде мистецька виставка заходом ОЖ ОЧСУ. У 12-й год. почнеться святкова програма. Доповідь матиме ред. Ігор Діабога. У програмі висунуть: танцювальний ан-

самбль „Зоряпад“ під провідом Рони Прийми-Богачевської та бандурист Степан Качура.

У неділю, 21-го січня відбудеться Святкова Академія в 3-й год. в залі Українського Клубу у Вотервлі. Доповідь матиме мігр Анна Гоґаша. Участь візьмуть: соліст проф. В. Літінський, школа українознавства у Вотервлі і Пласт. Після програми перекуска.

У СВІТІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА заперечення американського Уряду, Франція вирішила бути першою західною державою, яка відновить свої дипломатичні відносини з Афганістаном. Рішення Франції відкрити свою амбасад у Ісламабаді не є на руку Уряду президента Джорджа Буша, який постійно твердив, що нестійкість уряду президента Наджібулла не є відповідним для відновлення дипломатичних стосунків, а це створювало враження, що Афганістан є країною дипломатично ізольованою. Однак рішення Франції дещо змінює ситуацію, та, згідно з твердженнями політичних аналітиків, ставить Уряд ЗСА в дещо незручне становище, зокрема коли й інші західні держави можуть піти слідами Франції.

ПРОПОЗИЦІЯ УРЯДУ Великої Британії про допущення 50,000 осіб з Гонг-Конгу на постійне перебування після 1997 року, як ця британська колонія перейде на постійно під управління Китаю, зустрілася з дуже сильною опозицією в парламенті. Важливим у цій суперечці є те, що це заперечення приходять не тільки від опозиційної партії, але також у великій мірі й від членів партії правлячого уряду, тобто консервативної прем'єр-міністра Маргарет Тачер. Члени обидвох партій стверджують, що Англія та її громадяни не мають ані бажання, ані фізичної можливості приймати ще більше іммігрантів. Аналітики твердять, що ця справа буде не тільки причиною довгих суперечок в англійському парламенті, але також і вирішальним чинником у можливостях імміграції громадян Гонг-Конгу.

УРЯД ПІВДЕННОЇ АФРИКИ подав до відома засобам масової інформації, що не буде ставити перепон американським муриновим пастирським Джейс Джейксонам на в'їзд до Південної Африки. Цю коротку заяву подав міністер закордонних справ Рольф Ф. Бота, без жодних додаткових пояснень. Пастор Дж. Джейксон відвідував вже кілька країн в Африці, але його прохання про в'їзну візу до Південної Африки були завжди відкиннені. Отже ця заява міністра закордонних справ вказує на те, що тепер його прохання про в'їзну візу напевно не буде відкинено та дозволить йому отримати, хоча останніми часами сам Дж. Джейксон не давав поправок про те, що хоче туди їхати.

Мистець, що відтворив відродження України

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У привітливий, але гамірний і вивпнений вщерть пекарні-ресторані Вжесневських у Торонто ми зустрічаємося, після „дванадцяти“ в церкві св. Миколая, що лише на кілька кроків віддалена від гостиниці, де сходяться всі, що хочуть знати, що діється, хто новий приїзав і яка найцікавіша українська імпреза відбулася або відбувається.

Стиснений при малому столу, над яким небезпечно балюються тарілки зі смачною юшкою, я стараюсь випитати якнайбільше недавню прибуло з України мистця Володимира Патику, ім'я якого добре знайоме нам усім. Він ще зовсім не звикнув до темпа життя у Північній Америці, яке в Торонто не менш прискорене, як і в Нью Йорку, і здається, що мистець сам собі не вірить, що він таки на Заході.

Розповідає, що хоча планував відвідати Канаду — виїзд прийшов зовсім нагло і несподівано, завдяки тому, що дістався йому квиток на літак і він мусів негайно виїхати зі Львова в Москву.

В. Патику — незвичайно скромна людина і спершу ніяк не хоче розповідати про себе та про свою творчість. Шойно коли довіду-

В. Патику (зліва) і В. Овсійчук, мистецтвознавець.
(Фото: Д. Даревич)

ється, що ми мали спільного друга, померлого вже мистця Омеляна Ліщинського і що ми обоє львів'яни. В. Патику вже не так замкнутий в собі, а його тепла, лагідна усмішка розтоплює усі льди. Він відповідає на питання, а про тому вхопивши кусок паперу і олівця, що я йому підсуюю, кількома рисками пояснює мені дії картини, що недовго виконав за приводе 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка і які були на виставках у Львові та Києві цього року і їх закуплено

міністерством культури України. Це були символічні картини до слів Кобзаря „Та не однаково мені“ і „Чи буде суд“, що є, власне кажучи, варіантом першої картини. А на них, як креслється нам на столі В. Патику, розп'ятий Шевченко, і горіючий Сталін, і дівчина з калиною. Ми стараємося уявити собі ці полотна в цілості, як це один причиною до поїзду та історії пропам'ятного для всіх 1989 року.

Мистець глибоко переживає (Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНС \$15.00 річно. За кожною зміною адреси — \$1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст надісланих матеріалів. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно зазначив. Дописувачі за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

І на Заході комунізм завмирає

Західноєвропейська, а також американська преса, інформуючи про події у Східній Європі, зокрема перебіги в Мадящині, Польщі, Чехословаччині, Болгарії, Східній Німеччині і навіть в Румунії, не залишають поза увагою також комуністичних партій в Західній Європі, які, на думку багатьох, від приходу до влади в СРСР Михайла Горбачова і проголошення ним політики перебудови й демократизації, а зокрема від часу дійсних політичних поретворень у сателітних країнах, перебувають у стані розгубленості.

Довшу статтю на цю тему написав у газеті „Нью Йорк Таймс“ з 9-го січня Ален Рідінг, який каже, що навіть колишні чисельно великі комуністичні партії, наприклад, у Франції, Італії чи Іспанії, які будь-що-будь мали вплив на політику своїх країн, або на висліди у парламентарних виборах, шукають тепер ґрунту під ногами, борються за звичайне існування, за політичний вплив, який зменшився до занадто небагато після падіння традиційних комуністичних режимів у Східній Європі.

Останнім виходом в домовину комуністичних партій на Заході було падіння комуністичних режимів у Східній Німеччині, Чехословаччині і Румунії, які принаймні у мінімальному вигляді створили ілюзію тривання великої комуністичної сили під керівництвом Москви у протидію до західного демократичного блоку, який, починаючи від 1980 року, тобто від часу приходу до влади президента Рональда Регана в ЗСА, становив велику потенційну силу, яка хто знає чи не спричинилась до переїзду на схід Європи і до лібералізації тоталітарної системи в СРСР.

Комуністичні партії у Франції і Португалії, які в кожному відношенні наслідували політику й тактику комуністичних імперіалістів, не зважаючи на зміни режимів, стоять тепер перед справжньою катастрофою. Масовий вихід членства, затрата престижу, вимога змін у програмі, фінансові труднощі, мабуть спричинять кардинальну зміну керівництва тим більше, що в Європі вже існує сьогодні інший зразок співіснування комуністичних партій з демократичними, як, наприклад, в Іспанії, де комуністи вплили до блоку лівих партій, серед яких є також немарксистів.

Навіть італійська Комуністична партія, яка зірвала зі зверхністю Москви ще в 1970-их роках, визнала існуючі труднощі і потребу перебудови апарату управління до політичних обставин, які існують тепер на Заході. У висліді цього визнання керівництво партії застановляється навіть над зміною назви і усуненням серпа і молота із свого організаційного прапора.

На сторінках західноєвропейської преси ведеться тепер затяжна дискусія, як і коли комуністичні партії на Заході можуть відсепаруватись від подій на Сході Європи, включитись у політичний процес своїх країн і не втратити цілковито обличчя, тобто не „зрадити“ їхніх принципів.

На думку багатьох політичних спостерігачів, більшість західних комуністичних партій, відпекуючись від перестарілої риторики, шукають співпраці із соціалістами і партіями центру. Війком становлять такі перестарілі керівники, як французький Жорж Марше і португальський Альваро Кунгаль, закостенілі ортодокси, які після упадку режиму румунського диктатора Ніколае Чаушеску (Й. Сталіна в мініятурі) цілковито почали тратити на престижі, і як кажуть спостерігачі, їхні дні пораховані. Рішачий голос матимуть без сумніву тепер молоді кадри комуністичних партій, які вже почали визначувати „нові політичні шляхи“, шляхи співпраці і цілковитого засудження залежності їхніх партій від московського центру.

Офіційні чинники ПНАМСЬКОГО уряду заявили, що два прибічники колишнього диктатора Панами ген. Мануеля Антонія Норієги знайшли захист в перуанській амбасаді. З уваги на це військові частини ЗСА відразу оточили посілість перуанської амбасаді в Панамі. Два про яких мова, це колишній капітан Гонзалес (Чальо) Гонзалес, командир військової частини, яка відповідала за охорону головної квартири ген. А. Норієги, та колишній підполковник Люї (Паксо) Кордоба, якого протримували ген. Норієги ідентифікували, як того, що займався тортуванням в'язнів.

Щербинський пішов на пенсію 28-го вересня. Із його заяви і прощального слова на пленумі ЦК КПУ ніхто не пізнав би, що це уступак українцям, який від 1972 року був „губернатором“ України. Його кредо не змінилось: „Зараз, коли відомі групи намагаються штовхнути людей на шлях сепаратизму, оскаженішого націоналізму і шовінізму, я глибоко впевнений, що український народ стоятиме на позиціях інтернаціоналізму“.

І так пішов у забуття найбільш успішний русифікатор народу, з якого він вийшов. Так же зійшов зі сцени кримінальний злочинець, який, замість чимось більше евакуувати людей з чорнобильської околици, заперся, що нічого не станеться, і робив це тільки тому, щоб таким чином зменшити відповідальність режиму за катастрофу.

На пленумі був присутній Горбачов. З його слів виходить, що ЦК КПСС Щербинського проти його волі не усунуло та що Щербинський дійсно відходить з огляду на його стан здоров'я. Це виглядає правдоподібно також і тому, що цілий ряд інших членів ЦК хвалили його за його працю. Розповів Горбачов, а за ним слідували члени Політбюро та перші секретарі обкомів партії. Коли пішов на „пенсію“ Шелест, тоді ні одна людина йому не подякувала за його працю. Цілком навпаки! Його недавній співро-

На початку нашого століття, бо у 1904-05 роках появилися були есеї одного з основоположників модерного напрямку соціальних наук Макса Вебера (1864-1920) професора німецьких університетів у Фрайбургу, Гайдельбергу та Мюнхені. Він же у своїх есеях п.з. „Протестантизм етика та дух капіталізму“, хоча прогледжувався зі зніском бізнесу, то все ж таки ставив його під вплив обертального, систематичного, раціонального планування та дисципліни. Він теж присвятив особливу увагу питанню наскільки релігія та культура впливають на поведінку суспільності у християнській і економічній. І коли від того часу минуло 95 років, то деякі спостереження Макса Вебера ще залишили досі свої незатерті сліди, себто часу, що його переживали дві світові війни, в якому переживались нові економічні теорії, а під впливом технологічної революції людський ум намагається думати модерними категоріями... І коли світ змінюється на чужому світі, то етика в основному зберегла свою стійкість. Без огляду, якою мовою вона не заговорила б і які шати не вдягла б етика надалі продовжує свою непохитну позицію відповідальності.

Сьогодні не тяжко зустрітись із перекрученим поняттям етики. Може найбільшого розголосу в ЗСА здобувають переслідування у Конгресі, де часами оскарженого позбавляють його становища, не зважаючи на його протест, що він будином не провинився супроти етики.

Андрій Качор

Ю. ПАВЛИКОВСЬКИЙ ТА ЙОГО КООПЕРАТИВНІ ІДЕЇ

II.

Ю. Павликовський стає у провіді т.зв. першої бригади кооператорів, яка створила в історії української кооперативної „нову економічно-суспільну школу“, яка всю свою працю базувала на власних силах народу.

Свою кооперативну працю почав у 1920 році, як член Управління Ради „Народної Торговлі“ і програмовий референт Крайового Комітету Організації Кооперативів (ККОК) у 1921 році, а від 1922 року аж до закінчення Другої світової війни (1944) стояв на чолі провідної Української Кооперативної, як голова Ради Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові, головної і найвищої центральної української кооперативної в Західній Україні. Рівночасно, він не покидає праці для „Сільського Господаря“, очолює його як голову в 1924-1930 роках, а відтак виконує обов'язки заступника голови. З цієї позиції, і як провідний діяч української кооперативної, стає віцепрезидентом Ради Збіжжів і Товарів Біржі у Львові (1924-39), членом Державної Кооперативної Ради у Варшаві (1924-39) і член Хліборобської Ради у Варшаві та Хліборобської Палати у Львові та член різних економічних комісій в польському парламенті, заступаючи інтереси українців перед польським урядом.

Щоб прожити заробляв працюю в „Народній Торговлі“, де був спершу директором до 1933 року, а відтак начальником директором до 1939 року. У тому ж часі він був головою Надзірної Ради „Маслосоюзу“ (1926-1944), членом Надзірної Ради „Центробанку“ (1925-39), членом Надзірної Ради і Контрольної Комісії Земельного Банку, членом Головного Т-ва „Просвіта“ та її провідом у 1920-24 роках, членом „Сокола-Батька“ від 1907 до 1939 року. Він

М. Мельник

АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ

БЕЗ ЗМІН

бітники нагло відкрили, яким він був... потанцем. Кандидатуру Володимира Івашка на першого секретаря подав сам Горбачов. Він вправді заповнив припустимі, що перед пленумом він радився з багатьма людьми, та це не зміняє суті про те, хто в дійсності є керівником КПУ і якими обдуманими є декларації про „суверенність“ України — термін, що його останніми часами дуже часто живають. Про людське око, на пленумі висунули ще одного кандидата.

Багато наших людей і там і тут думали, що Горбачов уже давно хотів українцям зробити примисливості і позбутись Щербинського та не мав для того сили. Треба надіялись, що тепер нарешті люди ті перестануть говорити цього роду тереви.

Люди теж думали, що нове керівництво партії стане дбати більше про національні інтереси українського народу. На те воно напевно не заноситься.

Уже під час цього самого пленуму новий перший секретар поробив заяви, що їм напевно з примисливості слухав Горбачов. На думку Івашка, „розбріди і хитання на революційних етапах історії для партії згубні. Нині, як ніколи, неприпуст-

тимо втрачати політичну ініціативу, плести за течією. (...) ніякою мірою необережним словом або вчинком не сприйняти тому, щоб у нашій республіці виникла якась конфронтація на національному ґрунті (Він, мабуть, мав на думці кличі, в роді „москалі, геть з України“ - ММ.)“. Не забув він зазначити, що Україна є „єдиною народно-господарською комплексною країною“. Це його ідея про економічну суверенність України. Правда, він говорив про забезпечення всебічного розвитку української культури, та при тому не забув про задоволення національних культурних потреб представників усіх націй, очевидно, маючи на думці росіян та зрусифікованих українців.

Наставлення Івашка до української визвольної теж на пленумі ЦК 20-го жовтня. Виступив там перший секретар правління Спілки Письменників України Ю. Мушкетик з дуже гострою обороною української мови і культури. Він, між іншим, зробив таку завагу: „Державністю ми мусимо захистити українську мову від загроз. Російська мова розвивається широко, не потребує захисту“. На цю тему у своєму заключному слові Івашко сказав: „І тут

треба підкреслити, що ми не підємо шляхом крайнощів, бо вони призводять до того, що ми вже бачили в Молдавії, Естонії та в інших республіках. І про це слід обов'язково говорити народоті! Тут товариші Мушкетик Г. М. казав про таку завагу „українізації“ України. Неспроста, товариші, „запущена“ кимось („націоналістами“ - ММ) ця термінологія. Це ж, дійсно, нонсенс. Ми — люди різних національностей („какая разница?“ - ММ) — живемо на Україні. Більшість з нас українці. Яка ж може бути „українізація“ української держави!“ (Цей чинний представник українських націоналістів дуже добре знає, що діло тут не в українській фіктивній українській державі, а в українській української державі. Але й тіза про те, що російська мова, як, скажімо, і молдавська, польська, грецька чи будь-яка інша, не потребують уваги, ця теза невірна і, як б сказав, така ж шкідлива, як і теза про „українізацію“).

Отже на фронті української нічого не змінилось. Від призначення Івашка першим секретарем ЦК КПУ минуло уже три місяці. Протягом того часу в адміністрації України не було ніяких персональних змін, які вказували б на зміну курсу в національній політичній адміністрації України. Треба теж пам'ятати, що члени Верховної Ради УССР — це

(Закінчення на стор. 3)

увагу на т.зв. „порівняльну рекламу“, яка відзеркалює новий підхід у цій діяльності. Спершу показують продукт конкуренції, відтак власний, а в порівнянні обох очевидно підкреслюють позитиви власного продукту. Це можна заважити у фармацевтичній діяльності як теж в автобійній індустрії. І коли у цього роду реклами нікого не ображувалися, то все ж таки порівняння підкреслюється нижче продукту конкуренції. І глядач — бо звичайно це є на телебаченні — відчуває, що тут не все гаразд. І мимоволі може зустрітись з таким самим неприємним почуттям як, скажімо, у приватному житті, коли знайомо чи знайомий підкреслюють свої „вишності“ порівнянням із іншими? При цій нагоді згадаймо, що український народ вже давно загубив моральну суть етичної поведінки, адже радить кожному: не роби другому те, що тобі немило!

Коли ж на світовому бізнесовому форумі зустрічаються дві культури, то вони можуть стати причиною дилеми. Є, бо, держави, де хабарі вважаються частиною трансакції і є держави, які судять у себе свої бізнесменів, бо їм строго забороняється це робити незалежно від обставин.

Етично здоровий бізнес має громадську відповідальність, бо прихильники таборів за „етичну Америку“ вважають, що він є носієм етики і має силу та спроможність впливати на американську суспільність у всіх її проявах життя.

також викладав на тайному Українському Університеті, в Духовній Академії, на Вищих Економічних Курсах „Рідної Школи“, був дійсним членом Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка.

Ю. Павликовський брав активну участь і в нашому політичному житті. Вже від студентських часів належав до Української Національно-Демократичної Партії, що була провідною партією в Галичині. Спершу належав до Центрального Комітету і його Екзекутиви, а згодом і до Президії як заступник голови партії (УНДО). Від цієї партії був обраний сенатором у 1930 році до польського сенату і був віцепрезидентом Української Парламентарної Репрезентації до 1938 року.

Громадську і кооперативну працю Ю. Павликовський продовжував під час Другої світової війни (1940-41) в Кракові, де відновлює працю РСУК з Відділами в Кракові і Любліні, а відтак у Львові (1941-44). На еміграції, в Німеччині, він очолює Об'єднання Українських Кооператорів, центральне Об'єднання Українських Кооперативів „Унія“, викладав господарські предмети в Українському Технічному Інституті і в Українському Вільному Університеті, як звичайний професор, але про цю працю треба було б окремо писати.

Ще коротко спинимося над його кооперативними ідеями, які є дуже актуальні тепер не тільки для українських кооперативів у діспорі, але і для нового кооперативного руху в Україні, що тепер народжується.

Ю. Павликовський збагнув, як ніхто інший, саму суть кооперативного руху, що поширюється у другій половині XIX сторіччя в ширій Західній Європі, а саме:

Метою кооперативів є морально і матеріально допомогти своїм членам поліпшити їх добробут, скріпити їхню господарську базу, потрібну їм для задоволення їх матеріальних і духовних потреб, щоб вони могли краще і певніше взяти свої господарські та культурні справи у свої власні руки.

Щоб цю свою мету кооператив могла виконати, вона

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бригун-Соколик

Квартет ім. Миколи Лисенка з Києва в Торонто

Від 5-го до 6-го грудня квартет ім. Миколи Лисенка в Торонто дав два концерти з різною програмою. Цей квартет — немолода мистецька одиниця, він уже існує 36 років. Члени цього квартету — Анатолій Баженов і Олександр Ключов — скрипки, Юрій Холодов — віола та Віктор Гайдук — віолончель — відідали з концертами Німеччині, Франції, Польщі та навіть Африці. В Канаді вони були першим раз.

У своєму репертуарі цей квартет має понад 250 творів, від класики до сучасних композиторів включно. Виконує також багато творів українських композиторів, багато з того — прем'єри. Квартет ім. Миколи Лисенка був лауреатом 7-го Міжнародного Конкурсу в Будапешті в 1963 році. Юрій Холодов, який у квартеті грає найдовше, бо вже 28 років, був учасником цього конкурсу. Квартет здобув багато інших нагород та призів.

Польська, французька і т.д. преса писала про захоплення після виступів та казали, що квартет ім. Миколи Лисенка стоїть на рівні найкращих камерних ансамблів у світі. Дня 5-го грудня квартет виступив в церкві св. Анни. В програмі була Партита ч. 3 Мислослава Скорика. Це була піанічно-американська прем'єра. Партиту Скорика написав ще в 1973 році, в п'ятих коротких частинах контрастних характерів. От 2-га „Квазі вальс“ — з еспапським присмаком, при сухому, ніби гітаровому акомпанюванні. Чи „Каприччо“ — де малий мелодійний мотив грайливо перекидався з температентним ритмом. У „Пасторалі“ — ніжна лірична мелодія зростає з інтенсивністю аж до драматизму і переходила у спокій... Твір дуже цікавий і примісний!

Квартет ч. 3 „На читання Достоевського“ — Володимира Губи — був прем'єрою поза межами залісної завіси. Твір у тьох частинах: „Лабіринт“, „Хорал“ та „Сни“. „Лабіринт“ — створив настрій неспокою тремтливості та хроматикою, аж ніжний мотив зник у мерехтінні... В „Хоралі“ — чудесний сумний початок, який переходить у режисажу і врешті у приречення... У „Снах“ — чудова мелодія скрипки-віоли — і віолончель при, наче „мерех-

На закінчення програми прозвучав повний емоцій та поривання Квартет а-моль Брамса. І знову — слухачі повні ентузіазму! На додаток нам подарували виконавці „Гуцульський танок“ — Скорика, „Саммертайм“ — Гершвіна та Фіндла Квартету Моцарта в Г-дур.

Обидва концерти зманили. Головно всі захоплені творами українських композиторів, яких ми досі не мали нагоду в Торонто почути. Квартет дійсно незвичайний. Виконує твори з прецизністю, музичально, з чудовою динамічною еластичністю. Їхній ентузіазм передається на слухачів...

На жаль, публіка не допирала, мабуть реклами була недостатня. Дві окремі двомовні програми, з виписанням творів та інформацією про композиторів були б дуже добрі, якби українська програма мала певну коректуру, і зміст був більш зрозумілим.

Хотілось би знов нездоговочу квартет ім. Миколи Лисенка з Києва з новою програмою!

КОМПАНІЯ КАМПО, ЯКА є власником таких великих крамниць як Блумінгдейл, Ейбрагем і Штраус, Джордан Марш та цілого ряду інших, стоїть на грані банкрутства. У вівторок вечері директори Кампо зустрілись в Торонто для обговорення критичного стану, в якому опинилися їх американські субсидійовані компанії. Питання можливості вирішення їх скрутного боргованості або звернення до американського суду для справ банкрутства за охороною залишається покищо відкритим. Кредитори радять компаніям звернутись негайно за охороною згідно зі статтею 11 Федерального банкрутського кодексу, який охороняє банкрутуючу компанію перед кредиторами поки ця компанія розпрацьовує фінансовий план та реорганізацію.

в основу своєї праці мусить поставити позитивні і реальні господарські послуги своїм членам, своїй громаді, своєму цілому народові. А гаслом її праці має бути девіз: служити, а не панувати. Виходячи з таких засад, Ю. Павликовський, у своїх промовах і статтях, ще в 1920 році, закликає кооператорів удосконалювати господарську працю української кооперативної, тобто не вважати її ціллю самої по собі, але як дуже важний засіб, що веде до всеукраїнської мети народу. А далі він твердить, що кооператив зможе зняти у народному житті відповідне місце, якщо вона буде одним суцільним організмом і коли всі види кооперативів будуть виконувати роботу скоординовано під проводом однієї централі, а всі разом, в товариській співпраці, будуть мати на увазі добро цілої нації.

А за добро нації, в розумінні Ю. Павликовського, треба вважати все те: — „що скріплює націю (чи народ) як одну самостійну цілість серед других народів“.

— „що помагає її самостійному господарському і культурному розвитку“;

— „що підносить її духовну і матеріальну творчість і ступінь задоволення її моральних і матеріальних потреб“;

— „що скріплює тугість народу і внутрішню гармонію у співпраці всіх шарів громадянства“;

— „що допомагає народові у творенні власної культури й цивілізації як висліді духовного наставлення праці народу“.

Це і вся суть програми Ю. Павликовського, якої він притримувався як фактичний голова і керівник української кооперативної в Західній Україні і довів її до великого розвитку, створюючи з неї могутній господарський чинник у цілому українському національному житті.

Ці, або подібні, засади кооперативної праці повинні бути основою для відновлення українського кооперативного руху тепер в Україні. Кооператив в Україні має допомогти українському народові створити в Україні „новий український господарський світ“, світ господарської о добра й моральної краси, який допоможе народові мати власну державність і повну суверенність, що дай Боже!

КОНКУРС

Виховна референтура при Головному управлі СВА з нагоди Декади Української Мови проголошує конкурс:

- 1) Категорія: На написання твору для дітей (казка, оповідання, п'єса тощо — прозою або віршом).
 - 2) Категорія: На уложення книжечки для замальовування креслами з рисунками українського характеру для дітей дошкільного віку.
- Перша нагорода 500 дол., друга 300 дол., третя 100 дол. Речення конкурс — 31-го грудня 1990 року. Твори слід пересилати в трьох копіях під псевдонімом, а прізвище подати окремо в запечатаній конверті на адресу: Olha Trytyak, 360 N 41st St. Allentown, Pa. 18104.

ЧИННИКИ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ Перу подали до відома, що у вівторок, 9-го січня, група мужчин озброєних машинними крісами вбила колишнього міністра оборони Льопеза Альбудару. Вбивство доконано на передміській вулиці столиці Ліми, де Л. Альбудар проживав після того, як відійшов з посту міністра оборони в травні минулого року. Офіційні чинники твердять, що це діло підпільної маоїстичної організації „Світлий шлях“, яка впродовж 10-літнього існування вбила коло 17,000 осіб.

Адміністрація...

(Закінчення зі стор. 2)

люди, підібрані клікою Шербицького. І тому в ділянці українізації вони напевно не йдуть слідом балтійських народів. Вони з найбільшою неохотою роблять українцям тільки ті поступки, що їх українці можуть від них „витиснути“.

Звичайно, закону про мову не можна було оминати, та в порівнянні з іншими поневоленими народами, він є мабуть найслабшим. Закон цей у кожній ділянці допускає, що на бажання населення урядовою мовою може бути інша чим українська мова. Цєю „іншою“ мовою є, очевидно, російська мова. Проблема ця дуже добре скоплена в заяві правління Т-ва Української Мо-

ви ім. Тараса Шевченка:

„2. Разом з тим проект закону, який і так був суперечливим і недосконалим, зазнав значного погіршення в ході прийняття. Через закон виявляє виразну тенденцію до утвердження горезвісної теорії двомовності, що не гарантує республіці національно-культурного суверенітету і не забезпечує українській мові повноцінного функціонування в усіх сферах суспільного життя в Україні. 3. Обговорення проекту закону про мову у пресі та на сесії Верховної Ради УСРП показало, що в українському суспільстві є сили, які упереджено ставляться до законних національних прав (Нарешті наші націонал-комуністи, замість цитувати Леніна, завважили, що й українці можуть мати законні національні права — ММ) та потреб українсь-

кого народу і прагнуть зберегти теперішнє несправедливе становище чи навіть погіршити його. У виступах на сесії деяких депутатів виразно виявився імперський, великодержавний погляд на сучасне та майбутнє української нації. Дехто з таких промовців на сесії вдавнявся до погрозових натяків. Під тиском цієї частини Верховної Ради УСРП у закон про мову внесено чимало обмежень для відродження, розвитку та повноцінного функціонування української мови, зокрема у сфері вищої освіти, науки й техніки.

4. Принцип державного статусу мови, як сказано в заяві відповідних комісій Верховної Ради УСРП про проект закону, означає, що „українська мова має стати офіційною мовою роботи, діловодства і документів державних, партійних і громадських органів, підприємств, установ і організацій республіки, а також мовою їх взаємодійосин“. Закон про мову, допускаючи паралельне вживання в цих сферах російської чи інших мов, порушує вищезгадані принципи.

5. Значну частину функцій державної мови законодавчо передано мові некорінній. Ряд статей передбачає можливість заміни в офіційному спілкуванні державної мови на російську або їх паралельне використання, що на практиці означає нерівноправне співіснування між ними, узаконення теперішнього становища і далі витіснення гомірки і втрати нею створюваної державотворчої функції.

6. Товариство виступає за уведення української мови як мови міжнародного спілкування в УСРП. У суспільстві, в якому національний суверенітет є реальністю, державна мова автоматично бере на себе функцію мови міжнародного порозуміння на своїй споконвічній території. Інакше ця мова перестала бути державною. Однак перша частина статті 4 закону про мову в УСРП фактично суперечить прийня-

тій статті 73 конституції УСРП.

Кліка Шербицького-Івашка показала теж свої дійсні наміри відносно українізації постановою, що з другого кварталу 1990 року часопис „Радянська Україна“...слід було в би давати українською і російською мовами“. Також „Культура і Життя“ та „Радянська Освіта“ мали б злучитись разом. Ю. Мушкетик та перший заступник секретаря парткому Київської організації СПУ вислали листа до ЦК КПУ, де, між іншим, кажеться: „Отже, рішення про двомовність газет свідчить з б про політичну недосконалість партійних керівників, про те, що перебування на Україні не тільки буксує, а й коштує назад...Одне слово, за такого стану речей найважливіші положення нового закону „Про мови в Українській ССР“ залишилися б чистою фікцією...Різка падіння української частини тиражу „Вечірнього Києва“ після його переведення на двомовність недовго значно зменшило намір будь-що задушити національні видання в обіймах казенного „інтернаціоналізму“. Наполягати ж на тому, щоб періодичні видання, які призначені для цілих великих областей, а тим паче всієї республіки, виходили не державною мовою, є фактичним прямим порушенням прийнятого Верховною Радою Української ССР закону“. Тут цікаво завважити, що автори листа готять адміністративну реакцію українських прапорноносців, мовляв „дублювання головних українських газет російською мовою в нинішній суспільнополітичній обстановці тільки підірвало б нездорові настрої серед населення УСРП“.

Виходить, що Івашко і компанія розраховують на довготривалу монополію імперської КП ССР та на слабкість патріотичних елементів в Україні. Та не є виключене, що недалека весна може принести їм дощ несприятливих несподіванок.

У ПАМ'ЯТЬ МОГО НЕЗАБУТНОГО БАТЬКА

бл. п.
ЯРОСЛАВА СКЛЕПКОВИЧА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Миколая, Пассейк, Н. Дж.

у століття уродин — понеділок, 15-го січня 1990 р.

у двадцятиліття смерті — неділя, 28-го січня 1990 р.

у год. 11:00 ранку.

Про молитви просить син — **ОЛЕГ** з РОДИНОЮ

ПОДЯКА

Дня 26-го листопада 1989 р. відійшли у Вічність моя Дорога Дружина

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ ВАСЮТА

Цією дорогою складаю щирі подяку Всесвітнім о.о. Левові Любимському парохові церкви Пресвятої Трійці в Кергонсоні, о. Омелянові Шараневичеві за відслушення похоронних обрядів та прощальні слова над домовиною. Рівнощирі подяка о. Петрові Федорчукові за відправу на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Щира подяка за прощальні промови в похоронному заведенні д-р Стефані Барановській від Союзу Українок та Миколі Василюкові від Самопомочі. Рівнощирі подяка за прощальні слова на трині Осипові Безкорованому, Миколі Вітенкові за рамені ОУСУ, та Кузінці Ліді Хемі. Дякую наші громаді, що так чисельно провела Покіну на Вічній споконі. Безмежно вдячний та постійну щирі поміч а в часі мого горя зокрема Родина Палюх. Щира подяка за вітні квіти від родини і організації. Щира подяка Миколі Барану що провів збірку „Замість квітів“ на такі цілі:

1. На Служби Божі зложили 320 дол. спідуючі особи. (збірка листа залучена).
 2. На Музей в Нью Йорку зложили 290 дол. спідуючі особи (збірка листа залучена).
 3. На пресу „Шлях Перемоги“ зложили 505 дол. окрему подяку поіменно поміщено зразу у тому ж часописі.
- Загальна збірка дала суму 1115 дол. Нехай ласкавий Господь нагородить Вас усіх своїми ласками, а в моїй пам'яті останусь безмежно вдячний за Ваші Щирі Молитви, поміч та пожертви.

Муж Васюта Теодор

НА СЛУЖБИ БОЖІ ЗЛОЖИЛИ:

Родина і особи: Давидко, Дудинські, Барбара і Орест Дудинські, Гандзі, Рипчак, Тутка, Хорцишин, Парашук, Швайка, Маш, Кашуба, О. Мільм, Шлюсар, Слабідські, Палюх, Назаркевич, Копчук, Бахір, Осип Безкоровані, Равлюк, Анна Ковальчук, Нейло, Магновські, А. Бушак, І. Мекулук, Походка, Вітенко, Марія Соломчук, Іван Хемі, Недогада, Вовчук, Марія Круг. Разом 320 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬО ЙОРКУ:
Зложили: родина Слабідські 100 дол., родина Дудинські 40 дол., Наталка Стюзар 25 дол., Василь Бахір, Катерина і Василь Гуменич по 20 дол., по 10 дол. Осип Безкоровані, Михайло і М. Баран, Оля і Роман Павлюк, Степан Орловський, Степан Кашуба, Марія Круг, Ева і Віктор Новицькі, по 5 дол. Марія Бирн, Копчук, родина Палюх. Разом 290 дол.

Вперше від 15-ти років — український сопіст в Карнегі Голл. — Підтримаймо українську культуру.

ОЛЕГ КРИСА
СВІТОВОЇ СЛАВИ СКРИПАЛЬ-ВІРТУОЗ
виступить в
КАРНЕГІ ГОЛЛ
57-ма вулиця та 7-ма Авеню, Нью Йорк
Неділя, 21-го січня 1990 р. о год. 3-й по пол.
При фортепіані
ТАТЯНА ЧЕКИНА
У програмі твори Шуберта, Брамса, Лятошинського, Шнітке та Шимановського
Цей концерт влаштовують
Українське Музичне Товариство, Інк. та концертна серія „Музика в Інституті“
Квитки в ціні \$20, \$16, \$14 та \$11 можна вже купувати при касі або замовляти телефоном
Carnegie Charge (212) 247-7800
Поштою можна замовити квитки, виписуючи чек на CARNEGIE HALL на адресу:
Roman Stecura
100 Montgomery Street (Apt. 17 D), Jersey City, N.J. 07302

КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ
Пластова Станиця в Ньюарку, Н. Дж.
і Гурток Пластприяту
запрошує Вас з рідною і приятелями на

**ТРАДИЦІЙНІ
КАРНАВАЛОВІ
ВЕЧЕРНИЦІ**
з презентацією
ДЕБЮТАНТОК
в суботу, 3-го лютого, 1990 року

**RAMADA RENAISSANCE HOTEL
at TOWER CENTER**
Three Tower Center Boulevard
Exit 9 New Jersey Turnpike
East Brunswick, N. J. 08816

Оркестри:
„ТЕМПО“ і „НОВЕ ПОКОЛІННЯ“
Вечірній одяг

Вступ разом з вечерею: 60:00 дол.
Молодь до 23-го року: 40:00 дол.
Початок забави 6:30

Презентація дебютанток 7:30 год. вечора
Опісля вечора
ВЕЧЕРНИЦІ до 2:00 год. ночі

Просимо замовляти місця при столиках телефонічно в крамниці „ГОВЕРЯ“ — SALAMANDER SHOES
1060 Springfield Avenue, Irvington, N.J. 07111
(201) 374-5768

Місця мусять бути заплачені до 17-го січня

Рената БОКАЛО
Renata Bokalo
608 New Durham Road
Metuchen, N.J. 08840
Tel.: 549-1577

Таїса БОКАЛО
Taissa Bokalo
742 Linden Avenue
Rahway, N.J. 07065
Tel.: 382-2223

Меланя БОНАКОРСА
Melanie Bonacorsa
154 Swallowwood Ave.
Belleville, N.J. 07109
Tel.: 759-3682

Таїса БУШНЕТ
Taissa Bushnell
47 Hudson Street
Maplewood, N.J. 07040
Tel.: 763-3761

Лариса ДЗІНГАЛА
Larisa Dringala
2 Van Dorn Place
Denville, N.J. 07834
Tel.: 361-4735

Марта ІВАСЧКО
Martha Ivaseczko
84 Union Ave.
Maplewood, N.J. 07040
Tel.: 762-0186

Наталка КОСОНОЦЬКА
Natalie Kosonocky
39 Malapardis Road
Whippany, N.J. 07981
Tel.: 887-7730

Христина КУКУРУЗА
Kristine Kukuruza
37 Jani Court
Clifton, N.J. 07013
Tel.: 779-4720

Гандзя ЛІСКО
Tania Lysko
1 Greene St., Apt. 304
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: 915-0438

Христина ЛУЦЬКА
Christine Lucky
133 Salem Road
Howell, N.J. 07731
Tel.: 367-7380

Стефа МАКЕЙДО
Stephanie Machiedo
10 Sheridan Drive
Short Hills, N.J. 07078
Tel.: 467-3638

Оксана МУЛІК
Oksana Mulyk
7 Canterbury Way
Morristown, N.J. 07960
Tel.: 538-0987

Христина ОНУФРИК
Christina Onufryk
Rd. #2 Box #146-A
Flanders, N.J. 07836
Tel.: 584-6954

Шері РІКАБІ
Sherry Rickaby
551 Somerville Rd.
Bridgewater, N.J. 08807
Tel.: 685-5974

Тамара ТАЛАНЧУК
Tamara Talanczuk
36 Martindale Road
Short Hills, N.J. 07078
Tel.: 467-3623

Адріана ФАРМІГА
Adriana Farmiga
27 Winding Way
Clifton, N.J. 07012
Tel.: 779-6136

Рома ХУДЬО
Roma Chudio
26 Troy Drive
Short Hills, N.J. 07078
Tel.: 467-2732

Дарка ЮРЧУК
Daria Yurchuk
20 Orchard Lane
Livingston, N.J. 07039
Tel.: 994-2086

